

மாணிக்கவாசகர் -திருவாசகம் (சிவபுராணம்)

ப.முத்துப்பாண்டி,
உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
வள்ளுவர் அறிவியல் மற்றும் மேலாண்மைக் கல்லூரி, கரூர்-3.

சிவபுராணம் விளக்கவுரை.

1. நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏகன், அநேகன், இறைவன், அடி வாழ்க!

பத்பொருள்: நமச்சிவாய வாழ்க - திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க - திருவைந்தெழுத்தின் வடிவாக விளங்கும் இறைவனது திருவடி வாழ்க இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க - இமைக்கும் நேரமுங் கூட என் மனத்தினின்றும் நீங்காதவனது திருவடி வாழ்க கோகழி ஆண்ட குரு மணிதன் தாள் வாழ்க - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி என்னையாட்கொண்ட குருமுர்த்தியினது திருவடி வாழ்க ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க - ஆகம வடிவாகி நின்று இனிமையைத் தருபவனாகிய இறைவனது திருவடி வாழ்க ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க - ஒன்றாயும் பலவாயும் உள்ள இறைவனது திருவடி வாழ்க.

2. வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க!
பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன் தன் பெய் கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூம் கழல்கள் வெல்க!
கரம் குவிவார் உள் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

பத்பொருள்: வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க - மன ஓட்டத்தைத் தொலைத்து என்னை அடிமை கொண்ட முழுமுதற் கடவுளது திருவடி மேம்படுக பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க - பிறவித் தனையை அறுக்கிற இறைவனது வீரக்கழலணிந்த திருவடிகள் மேம்படுக புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க - தன்னை வணங்காத அயலார்க்கு எட்டாதவனாயிருப்பவனது தாமரை மலர் போலும் திருவடிகள் மேம்படுக கரம் குவிவார் உள் மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க - கை கூம்பப்பெற்றவர்க்கு மனம் மகிழ்ந்து அருஞுகின்ற இறைவன் திருவடிகள் மேம்படுக சிரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க - கைகள் தலைமேல் கூம்பப்பெற்றவரை உயர்ப் பண்ணுகிற சிறப்புடையவனது திருவடி மேம்படுக.

3. ஈசன் அடி போற்றி! எந்தை அடி போற்றி!
தேசன் அடி போற்றி! சிவன் சேவடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி!
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி!
சீர் ஆர் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி!
அராத இன்பம் அருஞும் மலை போற்றி!

பதப்பொருள்: ஈசன் அடி போற்றி - ஈசனது திருவடிக்கு வணக்கம், எந்தை அடி போற்றி - எம் தந்தையினது திருவடிக்கு வணக்கம், தேசன் அடி போற்றி - ஓளியுருவை உடையவனது திருவடிக்கு வணக்கம் சிவன் சேவா போற்றி - சிவபிரானது திருவடிக்கு வணக்கம் நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி - அடியாரது அன்பின்கண் நிலைத்து நின்ற மாசற்றவனது திருவடிக்கு வணக்கம் மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி - நிலையாமையுடைய பிறவியை ஒழிக்கின்ற அரசனது திருவடிக்கு வணக்கம் சீர் ஆர் பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி - சிறப்புப் பொருந்திய திருப்பெருந்துறையின்கண் எழுந்தருளிய நம்முடைய கடவுளது திருவடிக்கு வணக்கம். ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி - வெறுக்காத இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற மலைபோலும் கருணையையுடைய வனுக்கு வணக்கம்.

4. சிவன், அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்,
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி,
சிந்தை மகிழி, சிவபுராணம் தன்னை,
முந்தை வினை முழுதும் ஓய, உரைப்பன் யான்:
கண்ணுதலான், தன் கருணைக் கண் காட்ட, வந்து எய்தி,
என்னுதற்கு எட்டா எழில் ஆர் கழல் இறைஞ்சி

பதப்பொருள்: கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண் காட்ட வந்து எய்தி - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் தனது அருட்கண் காட்ட அதனால் அவன் திரு முன்பு வந்து அடைந்து, எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி - நினைத்தற்குக் கூடாத அழகு வாய்ந்த அவனது திருவடியை வணங்கிய பின், சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால் - சிவபெருமானாகிய அவன் என் மனத்தில் நிலை பெற்றிருந்ததனால், அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி - அவனுடைய திருவருளாலே அவனுடைய திருவடியை வணங்கி, சிந்தை மகிழி - மனம் மகிழும்படியும், முந்தை வினை முழுதும் ஓய - முன்னைய வினை முழுமையும் கெடவும், சிவபுராணந்தன்னை - சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமையை, யான் உரைப்பன் - யான் சொல்லுவேன்.

5. வின் நிறைந்து, மன் நிறைந்து, மிக்காப், விளங்கு ஓளியாப்!
என் இறந்து, எல்லை இலாதானே! நின் பெரும் சீர்,
பொல்லா வினையேன், புகழும் ஆறு ஒன்று அறியேன்

பதப்பொருள்: வின் நிறைந்தும் - வானமாகி நிறைந்தும், மன் நிறைந்தும் - மன்னாகி நிறைந்தும், மிக்காப் - மேலானவனே, விளங்கு ஓளியாப் - இயல்பாப் விளங்குகின்ற ஓளிப்பிழும்பாகி, என் இறந்து - மனத்தைக் கடந்து, எல்லை இலாதானே - அளவின்றி நிற்பவனே, நின்பெருஞ்சீர் - உன்னுடைய மிக்க சிறப்பை, பொல்லா வினையேன் - கொடிய வினையையுடையவனாகிய யான், புகழும் ஆறு ஒன்று அறியேன் - புகழுகின்ற விதம் சிறிதும் அறிகிலேன்.

6. புல் ஆகி, பூடு ஆய், புழு ஆய், மரம் ஆகி,
பல் விருகம் ஆகி, பறவை ஆய், பாம்பு ஆகி,
கல் ஆய், மனிதர் ஆய், பேய் ஆய், கணங்கள் ஆய்,
வல் அசுரர் ஆகி, முனிவர் ஆய், தேவர் ஆய்,
செல்லா அ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்,
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்!
மெய்யே, உன் பொன் அடிகள் கண்டு, இன்று வீடு உற்றேன்

பதப்பொருள்: புல் ஆகி - புல்லாகியும், பூடு ஆய் - பூண்டாகியும், புழு ஆய் - புழுவாகியும், மரம் ஆகி - மரமாகியும், பல்விருகமாகி - பல மிருகங்களாகியும், பறவை ஆய் - பறவையாகியும், பாம்பு ஆகி - பாம்பாகியும், கல் ஆய் - கல்லாகியும், மனிதர் ஆய் - மனிதராகியும், பேய் ஆய் - பேயாகியும், கணங்கள் ஆய் - பூத கணங்களாகியும், வல் அசுரர் ஆகி - வலிய அசுரராகியும், முனிவர் ஆய் - முனிவராகியும், தேவர் ஆய் - தேவராகியும், சொல்லாநின்ற - இயங்குகின்ற, இ - இந்த, தாவர சங்கமத்துள் - அசையாப் பொருள் அசையும் பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள்களுள்ளே, எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து - எல்லாப் பிறவிகளிலும் பிறந்து,

இளைத்தேன் - யான் மெலிவடைந்தேன், எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, இன்று - இப்பொழுது, மெய்யே - உண்மையாகவே, உன் பொன் அடிகள் கண்டு - உன் அழகிய திருவடிகளைக் கண்டு, வீடு உற்றேன் - வீடு பெற்றேன்.

8. வெய்யாய்! தணியாய்! இயமானன் ஆம் விமலா!
பொய் ஆயின் எல்லாம் போய் அகல, வந்தருளி,
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி, மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே!
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே!

பத்பொருள் : வெய்யாய் - வெம்மையானவனே, தணியாய் - தன்மையானவனே, இயமானன் ஆம் விமலா - ஆன்மாவாய் நின்ற விமலனே, பொய் ஆயின் எல்லாம் - நிலையாத பொருள்கள் யாவும், போய் அகல - என்னை விட்டு ஒழிய, வந்தருளி - குருவாய் எழுந்தருளி, மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி - மெய்யுணர்வு வடிவமாய், மிளிர்கின்ற - விளங்குகின்ற, மெய்ச்சுடரே - உண்மை ஒளியே, எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் - எவ்வகையான அறிவும் இல்லாத எனக்கு, இன்பப் பெருமானே - இன்பத்தைத் தந்த இறைவனே, அஞ்ஞானந்தன்னை - அஞ்ஞானத்தின் வாதனையை, அகல்விக்கும் - நீக்குகின்ற, நல் அறிவே - நல்ல ஞானமயமானவனே.

9. ஆக்கம், அளவு, இறுதி, இல்லாய்! அனைத்து உலகும்
ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள் தருவாய்,
போக்குவாய், என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பில்
நாற்றுத்தின் நேரியாய்! சேயாய்! நணியானே!
மாற்றும், மனம், கழிய நின்ற மறையோனே!
கறந்த பால், கண்ணலொடு, நெய் கலந்தால் போலச்
சிறந்து, அடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறிநின்று,
பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்!

பத்பொருள்: ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் - தோற்றும் நிலை முடிவு என்பவை இல்லாதவனே, அனைத்து உலகும் - எல்லா உலகங்களையும், ஆக்குவாய் - படைப்பாய், காப்பாய் - நிலைபெறுத்துவாய், அழிப்பாய் - ஒடுக்குவாய், அருள் தருவாய் - அருள் செய்வாய், என்னை - அடியேனை, போக்குவாய் - பிறவியிற்செலுத்துவாய், நின் தொழும்பில் - உன் தொண்டில், புகுவிப்பாய் - புகப்பண்ணுவாய், நாற்றுத்தின் நேரியாய் - பூவின் மனம்போல நூட்பமாய் இருப்பவனே, சேயாய் - தொலைவில் இருப்பவனே, நணியாய் - அண்மையில் இருப்பவனே, மாற்றும் மனம் கழிய நின்ற - சொல்லும் மனமும் கடந்து நின்ற, மறையோனே - வேதப் பொருளாய் உள்ளவனே, சிறந்த அடியார் சிந்தனையுள் - சிறந்த அன்பரது மனத்துள், கறந்த பால் கண்ணலொடு நெய் கலந்தால் போல - கறந்த பாலும் சருக்கரையும் நெய்யும் கூடினது போல, தேன் ஊறி நின்று - இன்பம் மிகுந்து நின்று, பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் - எடுத்த பிறப்பை ஒழிக்கின்ற, எங்கள் பெருமான் - எம்பெருமானே.

11. நிறங்கள் ஓர் ஜந்து உடையாய்! விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்து இருந்தாய், எம்பெருமான்! வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை,
அறும், பாவம், என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி,
புறம் தோல் போர்த்து, எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி,
மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
மலங்க, புலன் ஜந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,
விலங்கு மனத்தால், விமலா! உனக்குக்

கலந்த அன்பு ஆகி, கசிந்து உள் உருகும்
 நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி,
 நிலம் தன் மேல் வந்தருளி, நீள் கழல்கள் காட்டி,
 நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்கு,
 தாயின் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே!

பதப்பொருள் : நிறங்கள் ஓர் ஜந்து உடையாய் - ஜந்து நிறங்களை உடையவனே, விண்ணோர்கள் ஏத்த - தேவர்கள் துதிக்க, மறைந்து இருந்தாய் - அவர்களுக்கு ஒளிந்திருந்தவனே, எம்பெருமான் - எம் பெருமானே, வல்வினையேன் தன்னை - வலிய வினையைடையவனாகிய என்னை, மறைந்திட மூடிய - மறையும்படி மூடியுள்ள, இருள் மாய - அறியாமையாகிய ஆணவும் கெடுதற்பொருட்டு, அறம் பாவும் என்னும் - புண்ணிய பாவங்கள் என்கின்ற, அருங்கயிற்றால் கட்டி - அறுத்தற்கு அருமையாகிய கயிற்றால் கட்டப்பெற்று, புறம்தோல் போர்த்து - வெளியே தோலால் மூடி, எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி - எவ்விடத்தும் புழுக்கள் நெளிகின்ற அழுக்கை மறைத்து ஆக்கிய, மலம் சோரும் - மலம் ஒழுகுகின்ற, ஒன்பது வாயில் குடில் - ஒன்பது வாயிலையுடைய உடம்பாகிய குடிசை, மலங்க - குலையும்படி, புலன் ஜந்தும் - ஜம்புலன்களும், வஞ்சனையைச் செய்ய - வஞ்சனை பண்ணுதலால், விலங்கும் மனத்தால் -

உன்னை விட்டு நீங்கும் மனத்தினாலே, உனக்கு - உன்பொருட்டு, கலந்த அன்பு ஆகி - பொருந்தின அன்பை உடையேனாய், உள் கசிந்து உருகும் - மனம் கசிந்து உருகுகின்ற, நலந்தான் இலாத - நன்மையில்லாத, சிறியேற்கு - சிறியேனுக்கு, விமலா - மாசற்றவனே, நல்கி - கருணை புரிந்து, நிலத்தன்மேல் வந்தருளி - பூமியின்மேல் எழுந்தருளி, நீள் கழல்கள் காட்டி - நீண்ட திருவாடகளைக் காட்டி, நாயின் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்கு - நாயினும் கடையனாய்க் கிடந்த அடியேனுக்கு, தாயின் சிறந்த - தாயினும் மேலாகிய, தயா ஆன - அருள் வடிவான, தத்துவனே - உண்மைப்பொருளே.

11. மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுட்ரே!

தேசனே! தேன் ஆர் அழுதே! சிவபுரனே!
 பாசம் ஆம் பற்று அறுத்து, பாரிக்கும் ஆரியனே!
 நேச அருள் புரிந்து, நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட,
 பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே!
 ஆரா அழுதே! அளவு இலாப் பெம்மானே!
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே!
 நீராய் உருக்கி, என் ஆர் உயிர் ஆய் நின்றானே!
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!
 அன்பருக்கு அன்பனே! யாவையும் ஆய், அல்லையும் ஆம்
 சோதியனே! துன் இருளே! தோன்றாப் பெருமையனே!
 ஆதியனே! அந்தம், நடு, ஆகி, அல்லானே!
 ஈர்த்து என்னை, ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம் கருத்தின்
 நோக்கு அரிய நோக்கே! நுணுக்கு அரிய நுண் உணர்வே!
 போக்கும், வரவும், புணர்வும், இலாப் புண்ணியனே!
 காக்கும் எம் காவலனே! காண்பு அரிய பேர் ஒளியே!
 ஆற்று இன்ப வெள்ளமே! அத்தா! மிக்காய்! நின்ற
 தோற்றுச் சுடர் ஒளி ஆய், சொல்லாத நுண் உணர்வு ஆய்,
 மாற்றும் ஆம் வையகத்தின் வெவ்வேலே வந்து, அறிவு ஆம்
 தேற்றனே! தேற்றுத் தெளிவே! என் சிந்தனையுள்
 ஊற்று ஆன உண் ஆர் அழுதே! உடையானே!

பதப்பொருள்: மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த - களங்கமற்ற சோதியாகிய மரத்தில் பூத்த, மலர்ச்சுடரே - பூப்போன்றே சுடரே, தேசனே - குரு மூர்த்தியே, தேனே - தேனே, ஆர் அழுதே - அரிய அழுதே, சிவபுரனே - சிவபுரத்தையடையானே, பாசம் ஆம் பற்று அறுத்து - பாசமாகிய தொடர்பையறுத்து, பாரிக்கும் - காக்கின்ற, ஆரியனே - ஆசிரியனே, நேச அருள் புரிந்து - அன்போடு கூடிய அருளைச்செய்து, நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட - என் மனத்தில் உள்ள வஞ்சகம் அழிய, பேராது நின்ற - பெயராமல் நின்ற, பெருங்கருணை - பெருங்கருணையாகிய, பேர் ஆறே - பெரிய நதியே, ஆரா அழுதே - தெவிட்டாத அமிர்தமே, அளவு இலாப் பெம்மானே - எல்லையில்லாத பெருமானே, ஓராதார் உள்ளத்து - ஆராயாதார் மனத்தில், ஒளிக்கும் - மறைகின்ற, ஒளியானே -

ஒளியையுடையானே, நீராய் உருக்கி - என் மனத்தை நீர் போல உருகப்பண்ணி, என் ஆர் உயிராய் நின்றானே - என் அரிய உயிராய் நின்றவனே, இன்பும் துன்பும் - சுகமும் துக்கமும், இல்லானே - இயற்கையில் இல்லாதவனே, உள்ளானே - அன்ப்பொருட்டு அவற்றை உடையவனே, அன்பருக்கு அன்பனே - அன்பர்களிடத்து அன்புள்ளவனே, யாவையும் ஆய் - கலப்பினால் எல்லாப் பொருள்களும் ஆகி, அல்லையும் ஆம் - தன்மையினாலே அல்லாதவனும் ஆகின்ற, சோதியனே - பேரொளியையுடையவனே, துன் இருளே - நிறைந்த இருளானவனே, தோன்றாப் பெருமையனே - புறத்தே வெளிப்படாத பெருமை உடையவனே, ஆதியனே - முதல்வனே, அந்தம் நடு ஆகி - முடிவும் நடுவும் ஆகி, அல்லானே - அவையல்லாது இருப்பவனே, என்னை ஈர்த்து ஆட்கொண்ட - என்னை இழுத்து ஆட்கொண்டருளின, எந்தை பெருமானே - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானே, கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் - மிகுந்த உண்மை ஞானத்தால், கொண்டு உணர்வார்தம் கருத்தில் - சிந்தித்து அறிபவர் மனத்தினாலும், நோக்கு அரிய - எதிரிட்டுக் காண்பதற்கு அரிதாகிய, நோக்கே - காட்சியே, நுண்ணர்வே - இயற்கையில் நுட்பமாகிய அறிவே, போக்கும் வரவும் நிற்றலும் இல்லாத புண்ணியனே, காக்கும் எம் காவலனே - எம்மைக் காப்பாற்றுகின்ற எம் அரசனே, காண்பு அரிய பேர் ஒளியே - காண்பதற்கரிய பெரிய ஒளியே, ஆற்று இன்ப வெள்ளாமே - மகாநதி போன்ற இன்பப் பெருக்கே, அத்தா - அப்பனே, மிக்காய் - மேலோனே, நின்ற தோற்றச்சுடர் ஒளியாய் - நிலைபெற்ற தோற்றத்தையுடைய விளங்குகின்ற ஒளியாகியும், சொல்லாத நுண் உணர்வு ஆய் - சொல்லப்படாத நுட்பமாகிய அறிவாகியும், மாற்றம் ஆம் வையகத்தின் - மாறுபடுதலையுடைய உலகத்தில், வெவ்வேறே வந்து - வெவ்வேறு பொருளாய்க் காணப்பட்டு வந்து, அறிவு ஆம் - அறிவாய் விளங்கும், தேற்றனே - தெளிவானவனே, தேற்றத் தெளிவே - தெளிவின் தெளிவே, என் சிந்தனையுள் ஊற்று ஆன - என் மனத்துள் ஊற்றுப் போன்ற, உண் ஆர் அழுதே - பருகுதற்கு அரிய அமிர்தமே, உடையானே - தலைவனே.

12. வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள் கிடப்ப ஆற்றேன் "எம் ஜூயா," "அரானே! ஓ!" என்று என்று போற்றி, புகழ்ந்திருந்து, பொய் கெட்டு, மெய் ஆனார் மீட்டு இங்கு வந்து, வினைப் பிறவி சாராமே, கள்ளப் புலக் குரம்பை கட்டமிக்க வல்லானே! நள் இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே! தீல்லையுள் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே! அல்லல் பிறவி அறுப்பானே! ஓ!" என்று, சொல்லப்பட்டு அரியானைச் சொல்லி, திருவடிக் கீழ்ச் சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக் கீழ், பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

பதப்பொருள்: வேற்று விகார - வெவ்வேறு விகாரங்களையுடைய, விடக்கு உடம்பின் உள் கிடப்ப ஆற்றேன் - ஊனாலாகிய உடம்பினுள்ளே தங்கிக் கிடக்கப் பொறேன், எம் ஜூயா - எம் ஜூயனே, அரானே - சிவனே, ஓ என்று என்று - ஓ என்று முறையிட்டு, போற்றி - வணங்கி, புகழ்ந்து இருந்து - திருப்புகழை ஒதியிருந்து, பொய் கெட்டு - அறியாமை நீங்கி, மெய் ஆனார் - அறிவுருவானவர்கள், மீட்டு இங்கு வந்து - மறுபடியும் இவ்வுலகில் வந்து,

வினைப்பிறவி சாராமே - வினைப் பிறவியையடையாமல், கள்ளப்புலம் குரம்பைக் கட்டு - வஞ்சகத்தையுடைய ஜம்புலன்களுக்கு இடமான உடம்பாகிய கட்டினை, அழிக்க வல்லானே - அறுக்க வல்லவனே, நன் இருளில் - நடு இரவில், பயின்று - மிகுந்து, நட்டம் ஆடும் - நடனம் செய்கின்ற, நாதனே - இறைவனே, தில்லையுள் கூத்தனே - திருத்தில்லையில் நடிப்பவனே, தென்பாண்டி நாட்டானே - தென்பாண்டி நாட்டையுடையவனே, அல்லல் பிறவி அறுப்பானே - துன்பப் பிறப்பை அறுப்பவனே, ஓ என்று - ஓவென்று முறையிட்டு, சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லி - துதித்தற்கு அருமையானவனைத் துதித்து, திருவடிக் கீழ் சொல்லிய பாட்டின் - அவனது திருவடியின்மீது பாடிய பாட்டின், பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் - பொருளையறிந்து துதிப்பவர், பல்லோரும் ஏத்த - எல்லாரும் துதிக்க, பணிந்து - வணங்கி, சிவபுரத்தினுள்ளார் - சிவநகரத்திலுள்ளவராய், சிவன் அடிக்கீழ் செல்வர் - சிவபெருமானது திருவடிக்கீழ்ச் சென்று நிலை பெறுவர்.